RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 9 mei 2017 met nummer RvVb/A/1617/0837 in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0448/A/0510

Verzoekende partij de heer **Daniël VERVAEKE**

vertegenwoordigd door advocaten Michiel VAN DAELE en Koen GOBIN met woonplaatskeuze op het kantoor te 8700 Tielt,

Kasteelstraat 96

Verwerende partij de **deputatie** van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 23 maart 2015 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 12 februari 2015.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van Kurt DELAERE en Isabelle SPRIET tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wingene van 30 september 2014 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van een hekken op een perceel gelegen te 8750 Zwevezele (Wingene) Aspergemstraat 9, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie E, nummer 389T.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 20 december 2016.

Advocaat Koen GOBIN voert het woord voor de verzoekende partij. De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

2.

Met een tussenarrest van 24 januari 2017 (nummer RvVb/A/1617/0505) beveelt de kamervoorzitter de heropening van de debatten. De partijen wordt de mogelijkheid geboden om middels een aanvullende nota standpunt in te nemen met betrekking tot de ambtshalve vraag of de verzoekende partij enig voordeel kan putten uit de gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing die enkel tot gevolg zal hebben dat, indien het aangevraagde onder toepassing valt van artikel 2.1, 6° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen

1

stedenbouwkundige vergunning nodig is, bij een gebeurlijke herbeoordeling van het administratief beroep zal moeten worden vastgesteld dat het plaatsen van het betrokken hek strikt genomen niet vergunningsplichtig is.

3.

De verzoekende partij en de verwerende partij dienen een aanvullende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 7 maart 2017.

Advocaat Koen GOBIN voert het woord voor de verzoekende partij. De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 23 juni 2014 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wingene een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het regulariseren van een hekken" op een perceel gelegen te 8750 Wingene, Aspergemstraat 9.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Roeselare-Tielt', vastgesteld met koninklijk besluit van 17 december 1979 in agrarisch gebied.

Er is geen openbaar onderzoek gehouden.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling adviseert op 22 juli 2014 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 30 september 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college beslist:

"

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Gelet op het voorwaardelijk gunstig advies van het departement voor landbouw en visserij; Gelet op het privacykarakter van de aanvraag;

Gelet op de geringe ruimtelijke impact van de werken; zijn de voorgestelde werken aanvaardbaar binnen deze ruimtelijke context;

(…)

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

..."

Tegen deze beslissing tekenen Kurt DELAERE en Isabelle SPRIET op 19 november 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 15 december 2014 om dit beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Hij adviseert:

"

4. INHOUDELIJKE BESPREKING

4A BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

De **plaats van de aanvraag** situeert zich ten westen van Zwevezele, in een relatief open en agrarisch landschap. De omgeving typeert zich door verspreide bebouwing, enerzijds uit landbouwbedrijven en anderzijds uit zonevreemde woningen.

De desbetreffende site ligt inwaarts en is bereikbaar via een 200m lange oprit, waarlangs nog een zonevreemde woning staat.

Naar aanleiding van een **bouwovertreding** werd door de stedenbouwkundig inspecteur dd. 16.12.2011 een **herstelvordering** opgemaakt.

Het **ontwerp** voorziet het regulariseren van een hekken. Het hekwerk bestaat uit horizontaal aaneengeschakelde houten planken. Het is een geautomatiseerde poort met een vermoedelijke hoogte van twee meter.

(...)

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag **voldoet niet aan het dossiersamenstellingsbesluit** (BVR 28 mei 2004). Een plan van het te regulariseren hekwerk ontbreekt (met vermelding van afmetingen en materiaalgebruik). Het plan geeft dan ook de gerealiseerde toestand onvoldoende weer.

De aanvraag is volgens het **gewestplan Roeselare-Tielt** (KB 17/12/1979) gelegen in een **agrarisch gebied.**

Volgens het advies ingewonnen bij de **afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling** heeft de aanvraag geen betrekking op professionele of para-agrarische activiteiten. Bijgevolg dient de **zonevreemde wetgeving** toegepast. De aanvraag moet getoetst worden aan de basisrechten voor zonevreemde constructies (art. 4.4.10 tem 4.4.23 VCRO).

Volgens artikel 4.4.19§1.VCRO is het uitbreiden van een bestaande zonevreemde constructie, niet zijnde woningbouw, vergunbaar, op voorwaarde dat de uitbreiding noodzakelijk is omwille van:

- 1° milieuvoorwaarden;
- 2°gezondheidsredenen;
- 3° maatregelen opgelegd door de sociale inspecteurs die bevoegd zijn in het kader van de wet van 16 november 1972 betreffende de arbeidsinspectie;
- 4° de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen, de dierengezondheid of het dierenwelzijn;
- 5° [infrastructurele behoeften ingevolge de uitbreiding van de werking van erkende, gesubsidieerde of gefinancierde onderwijsinstellingen of van een erkende jeugdvereniging in de zin van het decreet van 14 februari 2003 houdende de ondersteuning en de stimulering van het

gemeentelijk, het intergemeentelijk en het provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid en het decreet van 18 juli 2008 houdende het voeren van een Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid of van een erkend jeugdverblijfcentrum overeenkomstig het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van "Toerisme voor Allen].

De aanvraag voldoet niet aan bovenstaand artikel, bijgevolg bestaat er geen juridische basis voor het plaatsen van een gesloten hekwerk. De aanvraag voldoet eveneens niet aan het vrijstellingsbesluit.

<u>Ondergeschikt</u> dient opgemerkt dat in het beroepsschrift wordt opgeworpen dat ten onrechte geen <u>advies</u> werd ingewonnen bij de <u>gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar</u>. Wingene is nog niet ontvoogd. De aanvraag valt niet onder het besluit van de Vlaamse Regering tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn van het eensluidend advies van het Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (BVR 05.05.2000).

Bijgevolg diende het college van burgemeester en schepenen wel advies in te winnen bij de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar.

In het dossier heerst ook discussie over het <u>statuut van de weg.</u> Ondertussen werd door de aanvrager een document aangereikt waaruit zou blijken dat de gemeenteraad op 25.05.1998 over een afstand van "ongeveer 200 lengtemeter" de weg openbaar verklaarde, ondertussen werd dit bij besluit van de gemeenteraad dd. 25.06.2012 ingetrokken, waarbij expliciet werd vermeld dat de private erfdienstbaarheid opnieuw van toepassing is.

Er dient opgemerkt dat de vergunningverlenende overheid geen burgerrechtelijke overwegingen kan laten meespelen bij het beoordelen van een aanvraag. Deze aspecten kunnen wel een rol spelen bij de uitvoerbaarheid van de vergunning. Een stedenbouwkundige vergunning wordt immers verleend onder voorbehoud van <u>burgerrechtelijke rechten</u> (artikel 4.2.22 Codex).

De **watertoets** is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06. volgens artikel 4 par. 3 van dit besluit dient geen waterparagraaf opgenomen te worden in het besluit betreffende een vergunningsaanvraag indien deze wordt geweigerd op andere gronden. Dit is hier het geval.

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Ingevolge een legaliteitsbelemmering is een verdere opportuniteitsbeoordeling irrelevant.

Louter ten overvloede dient opgemerkt dat het geplaatst hekwerk het residentieel karakter versterkt waardoor het landelijk karakter verdwijnt.

4D CONCLUSIE EN VOORSTEL

Het **ontwerp** voorziet het regulariseren van een hekken.

De aanvraag voldoet niet aan het dossiersamenstellingsbesluit (BVR 28 mei 2004).

De aanvraag is volgens het **gewestplan Roeselare-Tielt** (KB 17/12/1979) gelegen in een **agrarisch gebied**. Volgens het advies ingewonnen bij de **afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling** heeft de aanvraag geen betrekking op professionele of paraagrarische activiteiten. Bijgevolg dient de **zonevreemde wetgeving** toegepast. De aanvraag moet getoetst worden aan de basisrechten voor zonevreemde constructies (art. 4.4.10 tem 4.4.23 VCRO).

Er bestaat <u>geen juridische basis</u> voor het plaatsen van een gesloten hekwerk. De aanvraag voldoet eveneens niet aan het vrijstellingsbesluit.

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt voor om het beroep **gegrond** te verklaren en de vergunning **te weigeren.**

..."

Na de hoorzitting van 20 januari 2015 verklaart de verwerende partij het beroep op 12 februari 2015 gegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

"...

De Deputatie heeft kennis genomen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

(…)

5 MOTIVATIE STANDPUNT DEPUTATIE

De Deputatie motiveert haar standpunt als volgt:

(...)

5B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

Met betrekking tot de toetsing aan wettelijke en reglementaire bepalingen wijst de PSA op het volgende:

(…)

De deputatie treedt die beoordeling bij met dien verstande dat er hoegenaamd geen enkele decretale bepaling bestaat om een toegangshek bij een zonevreemde woning te kunnen vergunnen. Artikel 4.4.19 §1 VCRO slaat op een uitbreiding van een bestaande zonevreemde constructie, niet zijnde woningbouw. In casu kan een afsluiting of hekken helemaal niet worden aanzien als een uitbreiding van een bestaande zonevreemde constructie, niet zijnde woningbouw. In dat opzicht is het argument dat de aanvrager als zou de uitbreiding noodzakelijk zijn voor dierengezondheid of dierenwelzijn dan ook niet relevant. In ondergeschikte orde moet bovendien worden gewezen dat de aanvrager met geen enkel bewijsstuk aantoont dat een uitbreiding noodzakelijk is omwille van opgeworpen dierengezondheid of –welzijn.

In een aanvullend schrijven dd. 17/01/2015 wijst aanvrager dat de aanvraag wel degelijk in functie staat tot de uitbating van een landbouwbedrijf. In het bijzonder wordt gewezen dat aanvrager eigenaar is van 2 ha 75 a 08 ca landbouwgrond. Daarnaast wordt gewezen op de inschrijving als landbouwer en wordt gewezen naar een installatie-attest en getuigschriften als landbouwer. Los van het feit dat deze bewijsstukken niet eens op naam staan van de aanvrager (vermoedelijk op naam van echtgenote), tonen zij op geen enkele wijze aan dat aanvrager wel degelijk agrarische activiteiten uitoefent op de plaats van de aanvraag. Uit de stukken van het dossier moet worden afgeleid dat de toegangshekken eerder in functie staat als toegang en afsluiting van een residentiële woning, dan van een actief uitgebaat landbouwbedrijf.

Bijgevolg bestaat er een legaliteitsbelemmering om de vergunning te kunnen verlenen.

5C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Ingevolge een legaliteitsbelemmering is een verdere opportuniteitsbeoordeling irrelevant.

Louter ten overvloede dient opgemerkt dat het geplaatst hekwerk het residentieel karakter versterkt waardoor het landelijk karakter verdwijnt.

5D CONCLUSIE

Overwegende dat het ontwerp strekt tot het regulariseren van een hekken in functie tot een zonevreemde woning; dat hiervoor geen juridische basis bestaat op de vergunning te kunnen verlenen;

(...)

De stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd.

...,

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden op dit punt geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Naar aanleiding van het tussenarrest van 24 januari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0505 hebben de verzoekende en de verwerende partij een aanvullende nota ingediend over de vraag naar het belang van de verzoekende partij bij het voorliggende beroep

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij overweegt in haar aanvullende nota als volgt:

"

Dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen, na bevestiging van de feitelijke vaststelling dat "uit de stukken van het dossier blijkt dat niet wordt betwist dat dit hek 2 meter hoog is", daarna het vrijstellingsbesluit citeert, waarbij onder artikel 2.1, ten 6de, zoals gewijzigd bij art. 6 van het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 15.07.2016, in werking getreden op 29.09.2016, wordt gesteld dat toegangspoorten en open afsluitingen tot een hoogte van 2 meter vrijgesteld zijn van vergunning.

Dat de opgerichte toegangspoort voldoet aan alle elementen die constitutief zijn voor de toepassing van het vrijstellingsbesluit, zodat er bijgevolg geen stedenbouwkundige vergunning nodig is. Dat hoewel er voor toegangspoorten geen afstandsvoorwaarde van 30 meter meer geldt, de afsluiting in de voortuin zelfs aan die voorwaarde zou voldoen (zie DE BECKER, B, Actua Omgevingsrecht, M&D Seminars, 21.02.2017).

Dat bijgevolg alle elementen voorhanden zijn om te stellen dat hier geen vergunningsplicht is voor de toegangspoort in kwestie, bijgevolg te horen zeggen voor recht dat toegangspoort niet vergunningsplichtig is.

Strikt ondergeschikt, en voor zover er nog betwisting zou blijven bestaan, herneemt concluant hetgeen zij in haar verzoekschrift en wederantwoordnota heeft geargumenteerd.

..."

2.

De verwerende partij stelt in haar aanvullende nota bijkomend:

"

Het tussenarrest overweegt dat het voorwerp van de aanvraag mogelijks onder het toepassingsgebied van artikel 2.1, 6° juncto 2.2 van het Vrijstellingsbesluit dd. 16 juli 2010 zou vallen. Indien dit het geval zou zijn, zou verzoekende partij geen nuttig voordeel kunnen halen uit de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het tussenarrest overweegt het volgende: "Uit de stukken van het dossier blijkt dat niet wordt betwist dat dit hek 2 meter hoog is". Deze overweging kan evenwel niet zomaar worden gevolgd. De bestreden beslissing stelt immers het volgende:

(...)

Op basis van de bouwplannen kan niet met zekerheid worden vastgesteld dat de hoogte van de poort maximaal 2m bedraagt. Zowel door de aanvrager als het college wordt geregeld verwezen naar een hoogte van 2m, doch dit blijkt niet als dusdanig uit de summiere bouwplannen. Een vergunning gesteund op onvolledige gegevens is onwettig, dit vormt hoe dan ook een decisief weigeringsmotief.

Ondergeschikt dient vastgesteld dat indien zou blijken dat de poort effectief slechts een hoogte van 2m zou hebben, sedert de meest recente wijziging van het Vrijstellingsbesluit de aanvraag inderdaad vrijgesteld is van een vergunning.

..."

Beoordeling door de Raad

1.1.

Het onderzoek naar de ontvankelijkheid van een vordering, en meer specifiek het belang van de verzoekende partij bij die vordering, dit wil zeggen de vraag of de verzoekende partij enig voordeel kan halen uit de gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing, raakt de openbare orde en dient ambtshalve door de Raad onderzocht te worden.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij de door de verzoekende partij beoogde regularisatie weigert omdat (1) de aanvraag niet voldoet aan het dossiersamenstellingsbesluit van 28 mei 2004 aangezien een plan met de vermelding van de afmetingen van het hek en het materiaalgebruik ontbreekt en (2) het gevraagde hekken volgens de verwerende partij niet onder de toepassing valt van artikel 4.4.19, §1 VCRO.

1.2.

De weigering op grond van de feitelijke vaststelling dat het aanvraagdossier om de aangehaalde reden onvolledig is, is een determinerend weigeringsmotief dat op zich volstaat om de bestreden beslissing te schragen. De verzoekende partij betwist deze feitelijke vaststelling, dit wil zeggen dat het aanvraagdossier de nodige gegevens betreffende materiaalgebruik en afmetingen bevat, overigens niet en voert op de zitting van 7 maart 2017 bij monde van haar raadsman zonder meer aan dat het toegangshek daadwerkelijk 1,80 m hoog is.

De Raad stelt verder vast dat de verwerende partij op haar beurt, zij het in ondergeschikte orde, niet betwist dat thans op grond van artikel 2.1, 6° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (hierna Vrijstellingsbesluit) geen stedenbouwkundige vergunning nodig is voor "6° toegangspoorten en open afsluitingen tot een hoogte van twee meter".

7

2. Uit het voorgaande volgt noodzakelijk dat de verzoekende partij geen voordeel kan halen uit de gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing. In voorkomend geval zal de verwerende partij bij een navolgende herbeoordeling opnieuw moeten vaststellen dat de aanvraag onvolledig is. In zoverre de verzoekende partij nadere gegevens zou verstrekken, en in de hypothese dat het toegangshek daadwerkelijk 1,80 m hoog is, zal de verwerende partij moeten vaststellen dat het

De vordering dient dan ook te worden verworpen.

aangevraagde niet langer vergunningsplichtig is.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
- 2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is u	uitgesproken	te Brussel in	openbare z	zitting van 9	mei 2017	door de	derde l	kamer

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Jorine LENDERS Filip VAN ACKER